

Dagbog 20

For perioden
1. januar 2003 til 31. december 2003

Forord

Denne dagbog er min tyvende dagbog der beskriver vores skiferie til Norge, dagligdagen samt Atchara's kørekort.

Der kan forekomme udtalelser der måske nok er lidt hårde, men det er de tanker jeg havde om denne periode og de mennesker jeg var omgivet af.

Denne dagbog er ikke tiltænkt for at skade nogen, men mere for at fortælle om mit liv og oplevelser.

Der er episoder og oplevelser jeg har valgt ikke at videregive, da disse måske sårer mere end de gavner – både for mig selv, men så sandelig også overfor de involverede parter.

God fornøjelse med læsningen!

Kaj Heydt Jørgensen

Indholdsfortegnelse

2003	Besøg hos Kirsten og Bjørn
2003	Besøg af Annette, Peter og Erik
2003	Skiferie til Norge
2003	Kontorindretning
2003	Trines fødsel og barnedåb
2003	Bøvl med myndighederne
2003	Caspers afsked i Troldehytten
2003	Camilla's konfirmation
2003	Firmatur til Madsby Park
2003	Casper's succes på fodboldbanen
2003	Atchara's kørekort
2003	Sommerferie i Søndervig
2003	Oslo turen der blev til Aalborg
2003	Hektisk efterår mht. ansættelser
2003	Sambafest i børnehaven
2003	Optagelse i hjemmeværnet + 3.000 mandsstyrken
2003	Ekklusivt Time-/Sagskursus
2003	Turen til Island
2003	Jesper's fødselsdag
2003	Julen / Nytår

Dagbog for perioden 1. januar 2003 – 31. december 2003

Efter en veloverstået nytårsaften var vi klar til det nye år, som startede med en kraftig oprydning – både inde som ude.

Det var at se at vi havde været mange personer nytårsaften.

I starten af det nye år fik vi pludselig kraftig snevejr, hvilket ikke var så heldigt for os, da vi den kommende weekend skulle op til Kirsten og Bjørn. Men forinden havde Atchara og jeg lige 2 arbejdsdage der skulle overstås.

Casper og Jesper skulle i børnehave, og havde igen en blid start. Der var ikke så mange der endnu var startet på arbejde.

Lørdag den 4. januar om formiddagen gik turen nordpå. Vi skulle som sagt op til Kirsten og Bjørn. Føret var rimeligt, så turen derop var ikke så slem som jeg havde troet.

Oppe hos Kirsten og Bjørn startede vi med en god frokost, hvor jeg havde taget en flaske snaps med. Vi spiste og spiste og det ville næsten ingen ende tage, men sidst på eftermiddagen besluttede vi dog at Bjørn og jeg skulle gå en tur ned til hesten sammen med Casper og Jesper, hvor de skulle have sig en ridetur.

Den første tur gik fint, men tur nummer 2 var knap så succesfuld. Ejermanden kom ned til stalden og havde ikke set at vi var ude og gå med hesten, hvorfor han kaldte på den. Og i det samme sprang hesten op og vupti – der lå Casper og Jesper i sneen. Men det gik ikke så galt, andet end at de havde fået sig en forskrækkelse, og Flemming, ejeren, undskyldte mange gange, uden at han dog kunne gøre ved det.

Efter en dejlig gang aftensmaden og lidt råhygge var det tid til at se dyner. Alle var ved at være godt trætte.

Efter en nats god søvn, en god morgenmad og afsluttende med en gang god frokost kørte vi hjemad mod Sdr. Felding igen.

Weekenden den 18/19. januar havde vi besøg af Anette, Peter samt Erik. Endelig var det lykkedes at vi kunne blive samlet igen. Vi havde en forrygende weekend hvor vi alle skulle igennem Atcharas teoriprøver. Erik var den eneste der bestod, men han havde det jo også i frisk erindring.

Aftensmaden bestod af Thai mad – både stærk som ikke stærk. Til børnene var der pommes frites samt pølser.

Efter mange øl og masser af rødvin, lidt søvn og lidt morgenmad kørte de alle igen søndag formiddag.

Weekenden efter var vi nede hos Britta og Erik, hvor vi forinden havde været i Bilka samt thai-forretningen i Kolding. Vi havde en hyggelig eftermiddag samt aften, inden turen gik hjemad igen.

Skiferie 2003

Skiferien startede lørdag den 1. februar 2003. Om formiddagen havde jeg været i Herning for at hente 2 bærbare fjernsyn til bilerne. Vi skulle betale 495,- pr. stk.

Efter hjemkomst regnede jeg med at have god tid til pakning, montering af fjernsynet og lige plads til en lille lur – men nej.

Ved hjemkomst ankom også Bolai og Kim og dermed røg i hvert fald det sidste af dagsordenen.

Jeg fik pakket bilen og gjort klar til afgang. Omkring kl. 15.30 besluttede vi at køre af sted. Der var ingen grund til at sidde hjemme og vente, hvor tiden sneglede sig af sted.

Til turen havde jeg investeret i et par Twin Talker, så Kim og jeg kunne kommunikere sammen undervejs. Vi havde en formodning om at det ville lette kørslen en del.

Turen til Frederikshavn gik alt for godt. Vi var allerede deroppe omkring kl. 19.00 hvilket var alt for tidligt, og så havde vi endda fået tanket bilerne op.

Nå men vi kunne ikke gøre andet end at vente til kl. blev omkring 22.00, hvor jeg regnede med at vi kunne køre ombord.

Men sådan skulle det ikke gå. Vejret var blæst op og færgen fra Norge var blevet forsinket på grund af stormvejr. Først fik vi at vide at den ville ankomme omkring kl. 24.00 – men det blev nu til kl. ca. 0.45 inden den ankom og så gik det stærkt. Kl. 01.30 sejlede vi endelig af sted. Men nu kom næste trin – og det var søgangen, som jeg på Atcharas vegne frygtede helt vildt.

Og ganske rigtigt – færgen gyngede og vippede og Atchara blev selvfølgelig syg, men hun var ikke alene. Bolai og hendes drenge var også syge.

Efter lidt indkøb i den toldfrie og en enkelt drink i baren, gik jeg træt til køjs. Vi havde stadig en lang vej foran os.

Vi ankom kun 1 time forsinket til Norge og så gik turen mod Rauland. Jeg følte vi sneglede os af sted og havde glemt at Kims bil var baghjulstrukken. Vejene var godt dækket til af sne, men jeg kunne intet mærke på min bil. Men på trods af vores lille fart ankom vi allerede til Rauland omkring kl. 12.30 og kunne kun håbe på at vi kunne få nøglen rimelig hurtigt.

Men her havde vi igen problemer – nøglen var endnu ikke indleveret og så kunne vi igen kun vente.

Vi besluttede os for gå op og leje ski og støvler og få bestilt liftkortene – en kæmpe udskrivning på omkring 4.500,- for os. Kim kom af med lidt mere.

For at få tiden til at gå stod vi lidt og beundrede udsigten og det dejlige vejr, der trods alt var.

Kim og jeg tog derefter ned til hytteudlejningen igen for at se om ikke nøglen skulle være dukket op. Men desværre. Nu kunne vi i hvert fald se at muligheden for en ekstra ski dag, gik fløjten.

Omkring kl. 15.00 fik vi vores nøgle og jeg kørte straks op til hytten for at læsse af og komme ned og hente de andre. Kim skulle først lige have bilen trukket fri af snedrive han var kørt ind i.

Langt om længe var alt pakket ud og stuvet væk, og vi var ved at være klar til en uge på ski – lige bort set fra at nøglen nu var væk, og som vi ikke kunne finde. Så vi måtte klare os uden og håbe på at den ville dukke op igen.

Vores arbejds hold m.h.t. madlavning var fordelt på følgende måde:

Aftensmaden stod Kim og jeg for, morgenmaden stod Atchara og Bolai for og frokosten skulle vi hjælpe hinanden med.

Så Kim og jeg lagde for med at lave noget mad, samtidig med at vi fik en øl og et glas vin i ny og næ.

Næste morgen var vi klar da lifterne åbnede og begik os straks ned til udlejningsbureauet for at tilmelde Jesper og de øvrige til skiskole.

Vi håbede at Jesper ville lære det – men sådan skulle det ikke gå. Han var bange for skiene, så jeg måtte køre med ham, hvilket heller ikke var hans store livret.

Efter 2 dages forsøg opgav vi dette. Atchara og jeg delte henholdsvis formiddagen og eftermiddagen så vi begge kunne stå lidt på ski.

I stedet for tog vi kælken som Kim havde med og hyggede os med denne.

Dette var den bedste løsning for alle og Jesper havde det dermed også skægt.

Ugen gik stille og roligt mod sin ende og fredag morgen efter morgenmaden var det tid til at få pakket bilerne, men først skulle vi lige se om Kims gamle Opel kunne starte. Efter hiv og sving og næsten ved at give op kom den pludselig til alles store glæde.

Efter at alt var pakket kom det store spørgsmål – hvordan skulle vi få tiden til at gå til om aftenen kl. ca. 22.00.

Vi snakkede om forskellige muligheder, og pludselig fik vi ideen. Vi ville køre over Rjukan hjem. Jeg kunne godt tænke mig at se tungtvandsfabrikken som englænderne prøvede at springe i luften under Anden verdenskrig.
Det blev hurtigt besluttet at det var det vi ville.

Som det sidste lige inden vi kørte ville jeg lige feje sneen væk foran døren og vupti – der lå nøglen til huset.

Turen over Rjukan var en kæmpe oplevelse, og jeg var glad for at vi havde valgt denne rute hjemad.

Stille og roligt kom vi Larvik nærmere og nærmere og allerede kl. 18.00 holdt vi dernede. Vi besluttede os for at gå en tur op i byen for at se os lidt omkring – og for at få tiden til at gå.

Vi fandt en kinesisk restaurant hvor vi valgte at spise vores aftensmad. Om vi spiste der eller ombord på færgen, kunne være ligegyldigt. Her ville vi bare kunne fordrive lidt ekstra tid.

Efter at have spist tog vi ned til færgeterminalen igen hvor den resterende tid skulle fordrives. Her "lykkedes" den Bolai og Kim og drengene at blive godt uvenner, og som skulle vare resten af turen – desværre.

Vi havde en rolig overfart til Frederikshavn og vendte straks næsen mod Sdr. Felding. Omkring kl. 11.00 var vi hjemme og den store udpakning kunne begynde. Samtidig kunne "vaskeriet" også starte. Alt tøj skulle vaskes på grund af madlugte.

Alt i alt havde det været en god tur.

I den efterfølgende periode sket der en masse. For det første skulle vi have Atcharas knallert på værksted. Den havde ufattelig svært ved at starte og nu kunne det være nok. Det viste sig at den bare skulle have noget karburatorsprit, så skulle startproblemet være løst, men nu fik den også et serviceeftersyn og dermed kunne den lidt igen.

Samtidig besluttede vi at nu skulle "kontoret" moderniseres. Jeg ville have fjernet samtlige tæpper, hvilket vil sige ikke mindre end 3 af slagsen og erstattet det af et trægulv. Samtidig havde jeg i bladet "Gør det selv" set hvordan man kunne lave et smart reolsystem inkl. computerbord. Jeg fik bestilt varerne og gik i gang, hvilket var et lidt større projekt ned jeg havde regnet med.

Lørdag den 15. februar var vi til Tanjas 30 års fødselsdag. Vi skulle være der kl. 10.00 hvilket vi ikke helt kunne overholde, da jeg først lige skulle have hentet lidt flere materialer i Kibæk. Vi havde en hyggelig dag, hvor vi efter kaffen kørte hjemad mod Sdr. Felding.

Fredag den 21. februar skulle Atchara op til teoriprøve for 8. gang. Men denne gang var lidt speciel. Hun skulle op alene, og hvor den motorsagkyndige ville læse spørgsmålene op for hende og hvor Atchara kunne bruge den tid hun havde brug for.

Jeg sad i Vojens og fik lige pludselig en opringning og hvor der ingen tvivl var omkring udfaldet.

Atchara havde bestået teoriprøven og var kanon glad. Nu kunne vi komme videre.

Om eftermiddagen havde jeg for at sige det mildt lidt småtravlt. Jeg skulle først hente Casper og Jesper i børnehaven – have pakket bilen – og så ud til Minna og Leo, hvor de skulle overnatte.

Atchara og jeg skulle til Eriks 40 års fødselsdag.

Vi skulle være i Vamdrup kl. 18.00 men havde fået en ekstra ½ time at løbe på. Vi ankom dernede omkring kl. 18.20.

Vi havde en dejlig aften med masser af god mad og drikke. Det var en stille og rolig aften, hvor familierne var samlet. Atchara og jeg havde besluttet os for at sove dernede, og tog hjem næste formiddag. Minna og Leo ankom med drengene omkring kaffetid, hvor de havde været en tur i Messehallerne i Herning til "Ferie for alle". De havde haft en dejlig weekend.

I den efterfølgende periode var det tid til lønforhandlingerne som var lidt af en floskel. Jeg fik snakket med samtlige konsulenter – nogle på kontoret andre via mobiltelefoner, og ens for alle var at der ikke var ret meget at give af.

Jeg havde fået stillet 7.820,- kr. til rådighed til 13 konsulenter, hvilket var til at græde snot over. Løsningen blev at alle fik 500,- kr. mere om måneden, hvilket de fleste ikke var tilfreds med. Men jeg fornemmede at jeg stadig havde konsulenterne med mig.

Nu manglede jeg bare at få min egen lønforhandling overstået, hvilket jeg var meget spændt på.
Det endte med følgende løsning:

Jeg fik 1.000,- kr. mere om måneden og en ny PC med fladskærm, som ville passe ind på mit nye kontor. Jeg skulle selv udvælge den jeg gerne ville have.

Jeg fandt en IBM PC + skærm + brænder til ca. 10.500,- kr. netto, og som der blev givet grønt lys for.

Jeg var som sådan godt tilfreds med denne løsning.

Sidst i februar var jeg til optagelse i hærhjemmeværnet i Skjern. Jeg følte at der skulle ske et eller andet i noget af min fritid. Huset var som sådan ved at være færdiggjort. Efter udfyldelse af diverse formularer kunne jeg nu kun vente på optagelse.

På hjemmefronten skred kontorarbejdet sig fremad. Gulvet var lagt og jeg var i fuld gang med at lave reolerne, men jeg kunne ikke nå at blive færdig til Caspers fødselsdag, så Caspers fødselsdag blev holdt oppe i børnehaven, hvor jeg havde medbragt en kagemand samt lakridsstænger.

Caspers fødselsdag holdt vi mandag den 3. marts, men om lørdagen den 1. marts hvor han fik sin nye cykel havde vi besøg af Ester og Poul Erik.

Senere på måneden havde vi også besøg af Minna og Leo samt Ester og Poul Erik, hvor vi igen holdt Caspers fødselsdag.

I starten af marts købte vi en 1/2 gris af Kim. Fryseren var efterhånden ved at være tom. Kødet var godt og nu havde vi da lidt at tage af igen. Det var trods alt en lidt anden kilopris end hvis vi skulle købe det hele i Brugsen.

I marts måned fik jeg så endelig min nye PC og kunne dermed få færdiggjort mit projekt, hvilket betød at Casper og Jesper hver fik deres PC ind på værelserne, hvilket også indebar at vi måtte rokere lidt rundt på møblerne i deres værelser. Men det lykkedes og kom til at se rigtig godt ud.

Nu var projektet endelig færdig.

Midt i marts måned købte vi også en ½ kød ko ude hos Gerda og Knud. Vi skulle dele med Bolai og Kim. Kødet var utrolig godt og så kostede det kun 27,- pr. kg. Vi fik hver 50 kg. Så nu var fryseren ved at være godt fyldt op igen.

I slutningen af februar havde vi fået meddelelse fra Ministeriet for flygtninge, om at Udlændingestyrelsen ikke ville give indrejsetilladelse til Renu. Og sidst men ikke mindst havde jeg ikke fået svar på tidligere stillede spørgsmål. Dette havde jeg gået og spekuleret en del på. Det kunne simpelthen ikke passe. Jeg måtte på den igen.

Ministeriet for Flygtninge

Indvandrere og Integration

Udlændingeafdelingen

Kaj Heydt Jørgensen
Frøerbyvej 25
7280 Sdr. Felding

17 FEB. 2003

Dato:
Kontor: 3.U.
J. nr.: 2003/4152-1925
Sagsbeh.: CBU/SJE
Fil-navn: Hørpa

Ved brev af 2. december 2002 til Udlændingestyrelsen, modtaget i Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration den 15. januar 2003, har De på vegne af den thailandske statsborger, Renu Phokchaturat, klaget over en afgørelse truffet af Udlændingestyrelsen den 30. oktober 2002, hvorved den thailandske statsborger, Renu Phokchaturat, blev meddelt afslag på en ansøgning om visum til Danmark.

Ministeriet har den 15. januar 2003 modtaget en udtalelse fra Udlændingestyrelsen. En kopi heraf vedlægges til Deres orientering.

Ministeriet skal oplyse Dem om, at der for tiden er et meget stort antal sager til behandling i ministeriet, at ministeriet derfor foretager en prioritering af sagerne ud fra formålet med ansøgningen om visum til Danmark samt sagens faktiske omstændigheder, og at sagen vil blive behandlet færdig, så snart det er muligt af hensyn til de øvrige sager. Ministeriet kan endvidere oplyse, at det på baggrund af den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for visumklagesager kan forventes, at sagen vil være færdigbehandlet 4-6 måneder efter tidspunktet for modtagelsen af Udlændingestyrelsens udtalelse.

Såfremt Udlændingestyrelsens udtalelse giver Dem anledning til at fremsætte yderligere bemærkninger, skal ministeriet anmode om at modtage disse snarest muligt og senest en måned efter modtagelsen af dette brev, idet det ellers må påregnes, at ministeriet vil træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag.

Med venlig hilsen

Christoffer Bruus

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

Telefon: +45 33 92 33 80
Telefax: +45 33 11 12 39

E-post: inm@inm.dk
Hjemmeside: www.inm.dk

Udlændinge

Styrelsen

Indgået i
3. udlændingekontor

15 JAN. 2003

Im. 3.u. kt. 2003 J.nr. 4152-1925
15 JAN 2003

Dato: 15. januar 2003
Journ.Nr. 100319

C:\DOCUME~1\W\LOKALE~1\Temp\IMfremsendelse.doc

Antal bilag | Aktnr. |

Fremsendes til Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, Udlændingeafdelingen, idet Udlændingestyrelsen kan henholde sig til sin afgørelse af 30. oktober 2002.

Styrelsen har ikke fundet, at der i klagerens henvendelse er anført omstændigheder, der kan begrunde en ændret stillingtagen til sagen.

Styrelsen skal bemærke, at der ved hver enkelt visumafgørelse bliver taget individuelt og konkret stilling til sagen.

For så vidt angår den thailandske version af afgørelsen, som bliver udleveret på den danske ambassade, skal styrelsen henvise klageren til Udenrigsministeriet, Asiatisk Plads 2, 1448 København K, idet klager over sagsbehandlingen på de danske repræsentationer i udlandet henhører under Udenrigsministeriet.

Udlændingestyrelsen, den 15. januar 2003

IVR.nr 100319

Med venlig hilsen

Line Theil Elikofer

Per Alsbæk Nielsen

Udlændingestyrelsen
Ryesgade 53
2100 København Ø

Telefon: +45 3530 8490
Telefontid: 9.00 - 12.00
Telefax: 3530 8140
E-post: udlst@udlst.dk

Ekspedition:
Alle hverdage: 8.30 - 12.00
Torsdag tillige: 15.30 - 17.30
Information på internettet: <http://www.udlst.dk>

Det blev til følgende brev:

Udlændingestyrelsen
Att.: Grethe Løgstrup
Ryesgade 53
2100 København Ø

Sdr. Felding den 10 marts 2003

CC
Ministeriet for Flygtninge
Att.: Christoffer Bruus
Holbergsgade 6
1057 København K

Udenrigsministeriet
Asiatisk Plads 2
1448 København K

Statsministeriet
Prins Jørgens Gård 11
1218 København K

Vedr. journalnummer 2003/4152-1925 / 100319

Jeg er dybt rystet over at modtage brevet fra Ministeriet for Flytninger dateret den 17/2-03, hvor kopi fra Udlændingestyrelsen er vedlagt. I sjofler direkte med svaret. Hvilken ret har I til det?

Punkt 1.

I brev dateret 20/12-02 fra Udlændingestyrelsen fremgår der ikke på noget tidspunkt at vi eller Renu Phokchaturats yderligere skal begrunde hendes ønske om at besøge mig og min familie i Danmark. I brevet bedes der udelukkende om en fuldmagt fra Renu om at vi på hendes vegne må sende en klage til Udlændingestyrelsen.

Selv om vi er jyder giver det jer ingen ret til at omforme brevet til jeres fordel!

Punkt 2.

Er det normal kutyme i Udlændingestyrelsen at man prøver at fralægge sig et hvert ansvar, hvad angår klager. I jeres brev pr. 15/1-03 bliver jeg henvist til Udenrigsministeriet. Jeg har startet en ansøgning og er trekvart ligeglad med hvem og hvor tingene bliver behandlet.

Jeg forventer en redegørelse på dette punkt.

Punkt 3.

I mit brev dateret 2/12-02 stiller jeg en række direkte spørgsmål til Udlændingestyrelsen, som jeg d.d. endnu ikke har modtaget svar på.

Er det normal praksis at man som en af de øverste myndigheder ikke behøver at svare "undersætterne" på ubehagelige spørgsmål?

Punkt 4.

Jeg fatter ikke at ønsket om et almindeligt familiebesøg skal kræve at man bliver ubehagelig og at man skal dette igennem, men omvendt forstår jeg mere og mere det fremmedhad der opstår mellem danskere og flygtninge, når man overfor personer der ikke har flygtningestatus kører en opholdspolitik som også jeg åbenbart er blevet en del af. Kommentar udbedes!

Med venlig hilsen

Kaj Heydt
Frøerbyvej 25
7280 Sdr. Felding

Kopi af breve:

Svar pr. 17/2-03 fra Ministeriet for Flygtninge

Svar pr. 15/1-03 fra Udlændingestyrelsen

Svar pr. 9/1-03 fra Kaj Heydt

Svar pr. 20/12-02 fra Udlændingestyrelsen

Svar pr. 2/12-02 fra Kaj Heydt

Svar pr. 30/10-02 fra Udlændingestyrelsen

Svar pr. 15/10-02 fra Udlændingestyrelsen

Så kunne vi kun vente igen igen.

Nå men dagligdagen gik videre, og vi blev indkaldt til ekstra ordinært forældremøde i håndboldklubben, hvor jeg troppede op. Dagordenen var manglende trænere og bestyrelsesmedlemmer.

Efter en aften med mange diskussioner og nye medlemmer til bestyrelsen – bare ikke nok, endte det med at jeg skulle lave et læsebrev til Ugeposten på forældregruppens vegne.

Det blev til følgende læsebrev:

Dermed havde jeg i hvert fald gjort mit til, at håndbold skulle bevares i Sdr. Felding. Jeg havde godt nok ikke påtaget mig en post i håndboldklubben, men det lå ligesom i luften, at det behøvede de ikke at spørge mig om. Jeg havde vedligeholdelsen af hjemmesiden for alle sportsgrene i SFGIF.

Lørdag den 15. marts var vi til Bolais 40 års fødselsdag, hvor Casper og Jesper blev passet af Maiken.

Vi havde en hyggelig aften med masser af mad og drikke. Omkring kl. 04.00 gik jeg til ro – der var "batterierne" tomme.

Grundet mine hudproblemer i ansigtet besluttede jeg mig for mandag den 17/3-03, for en periode, fuldstændig at droppe alt hvad der hed øl, vin og spiritus. Nu ville jeg vide om det var det der var årsag til hudproblemerne og den evindelige træthed.

Weekenden efter havde vi besøg af Minna og Leo, Ester og Poul Erik til aftensmad og selvfølgelig til Caspers fødselsdag.

Vi fik rigtig god thai mad med dertil hørende god vin, som jeg desværre ikke fik af, da jeg jo som sagt var på vandvognen.

Efter 3 uger hvor jeg ikke havde rørt nogen form for spiritus, kunne jeg konstatere at det ikke havde hjulpet på hverken hudproblemerne eller trætheden, Men jeg besluttede mig trods at for at forlænge perioden lidt endnu.

Eftersom Caspers håndboldspil var overstået, var det nu tid til fodboldsæsonen, hvor Casper også havde lyst til at deltage. Han startede tirsdag den 1. april i øsende regnvejr, for nu skulle der spilles fodbold – uanset vejret.

Mit i april fik vi meddelelse om at både Atchara og jeg skulle have skat tilbage. Atchara skulle have ca. 2.700,- kr. tilbage og jeg skulle have omkring 5.600,- kr. tilbage. Så det lignede.

Atcharas køretimer skred også fremad og nu begyndte hun at få lyst til at komme ud og køre i hendes Starlet. Men den lange vinter havde ædt på batteriet. Bilen kunne ikke starte.

Batteriet var simpelthen fladt og ville kræve en genopladning.

Fredag den 11. april havde jeg taget en fridag. Kl. 08.00 skulle jeg starte i Ikast hos tandlægen, og kl. 09.00 skulle jeg være i børnehaven til møde.

Kl. 10.00 skulle jeg være i Skarrild ude hos Casper i Troldehytten, hvor vi skulle holde en lille afskedsfest for Casper.

Jeg havde købt grillpølser, grillkul, og alt hvad dertil hører og omkring kl. 11.15 var vi klar til spisning. Alle hyggede sig, og så var tidspunktet inde til at Casper skulle dele et kort og en gave ud til Susanne og Dordi.

Vi havde købt en sølvhalskæde med 3 hjerter i til hver af dem.
I kortet havde jeg skrevet følgende:

Skarrild den 11. april 2003

Kære Susanne

Nu rinder snart min sidste time ud i skurvognen – troldehytten – pavillonen, ja kært barn har mange navne – det kan bare være lidt svært at finde ud af nu og da, specielt for mor og far.

Jeg vil gerne takke dig for at det blev mig i udvalgte til at skulle tilbringe så meget tid sammen med jer. Jeg har været utrolig glad for at være sammen med dig og selvfølgelig også alle de andre.

Jeg har så meget at takke dig for, at ord kan være svære at udtrykke den rigtige følelse med, så i stedet for har jeg købt en lille gave til dig.
Det ene lille hjerte er mit, det andet er dit og det store er min kærlighed til dig.

Jeg håber du hver gang du bære det vil mindes mig – og forhåbentlig kun for det gode.

Tusind millioner milliarder KNUS fra
Casper Jørgensen

Lørdag den 19. april havde vi lånt Minna og Leos lejlighed i Søndervig, og med os ville gerne Bolai, Kim og drenge. Vi tog fra Sdr. Felding godt middag, men ankom for tidlig til Søndervig. Lejligheden var ikke klar, så vi tog alle en tur til stranden, for at hygge os.

Da vi kom tilbage var lejlighederne klar og efter at vi havde fået pakket ud og sundet os lidt var det tid til badelandet – alle sammen. Alle morede sig og 1½ time var for Casper og Jesper slet ikke nok, men de kom dog med op.

Efter en tids øl på den nærmeste fortovscafé, hvor vi sad i solen, var det tid til spising som foregik på restaurant og efter en dag med mange begivenheder, begyndte dagen så snart at ebbe ud for de fleste inkl. mig selv.

Næste morgen efter morgenmaden, havde vi besluttet os for at køre op til Hanstholm for at se et af de største bunkeranlæg i Danmark der havde været bygget under Anden Verdenskrig.

Vi kørte op langs Vestkysten og besluttede os for at sejle over oppe ved Thyborøn. Videre derfra til Nørre Vorupør for at gå en tur langs stranden. Ved ankomst til Nørre Vorupør var der igen igen udbrudt "krig" i den anden bil. Bolai og drengene kunne ikke forliges. Det var selvfølgelig kedeligt og satte også en vis tryk stemning på det hele.

Men vi fortsatte turen til Hanstholm og havde en meget spændende tur i bunkeranlægget, som Casper og Jesper gik meget op i. De skulle absolut have et postkort med hjem, som de ville have med i børnehaven for at vise hvor de havde været.

Inden hjemturen skulle starte, fik vi lidt at spise og derefter gik turen direkte mod Søndervig i en forrygende sandstorm. Ved ankomst til Søndervig besluttede vi os straks for at gå en tur i badelandet. De 2 drenge ville dog ikke med – de var sure og tvære.

Igen havde vi en dejlig tur i vandet, som dog denne gang ikke varede så længe. Om aftenen var vi igen på restaurant – uden de 2 drenge, og stemningen var trykket – ikke imellem os, men mellem Bolai og Kim.

Som jeg ser det, var det altid Kim der ligesom skulle gå ind og glatte vandene ud, men endte altid med at blive den "forhadte" – både fra drengenes side som også fra Bolai's side, og det kunne de overhovedet ikke være bekendte.

Atchara havde på et tidspunkt fat i Bolai og derefter drengene for at lære dem "almindelig opførsel", om det hjalp ved jeg ikke, men der var stor forståelse hvad Atchara sagde.

Næste morgen efter morgenkaffen startede vi med at pakke bilerne, og inden der var afgang var vi en sidste tur nede ved vandet.

Lørdag den 26. april var vi hjemme hos mor og far til mors fødselsdag, som foregik stille og roligt, og været en hyggelig dag.

I slutningen af april var der ” Arbejdsdag i børnehaven” hvilket vil sige at der fra kl. 17.00 og til vi var færdige var en del projekter der udenfor skulle ordnes. Vi var taget derop hele familien og var klar til at give et nap med.

Der skulle bl.a. ordnes følgende:

Vandrutsjebanen skulle sættes op, hvilket Atchara og jeg hjalp med, et gammelt skur skulle rives ned, et af legehuse skulle brandsikres med en ekstra udgang, tagrender skulle gøres rene, gynger skulle efterses, bålpladsen skulle gøres klar o.s.v.

Midtvejs kunne man komme indenfor og få slukket tørsten med enten en øl eller vand, hvorefter arbejdet kunne fortsætte. Omkring kl. 20.30 var vi færdige og børnehaven glad.

Lørdag den 3/5 gik Atchara og jeg helt amok. Vi havde fået ”afsat” drengene ude hos Minna og Leo, og ville så selv tage en tur til Holstebro for at handle stort ind. Vi startede i Bilka, derefter thai forretningen og sluttelig Kvickly, og havde fået utrolig mange ting med hjem – specielt tilbudsvare.

I den efterfølgende periode var vi ”plaget” af jeg ved ikke hvor mange møder. Casper skulle sammen med Atchara til møde i skolen, Jeg tog til både Jespers og efterfølgende Caspers forældreaften i børnehaven.

Jeg var til møde i SFGIF og selvfølgelig var der i perioden også forældrebestyrelsesmøde, men det gik nu alt sammen.

Lørdag den 10/5 var Casper til fodboldstævne, hvor de løb af med en sølvmedalje, og 14 dage senere var der på ny et stævne hvor de fik ikke mindre end en guldmedalje. Så det var en stolt dreng der kørte med hjem den dag.

Søndag den 25. maj, var vi til Camillas konfirmation, hvor vi havde købt en halskæde i sølv og et vedhæng i 14 karat guld – dertil et par øreringe i 14 karat guld. Alle 3 dele havde desuden en lille diamant. Atchara og jeg var enige om at det var en utrolig smuk gave, og som sikkert nok ville gøre glæde. Vi havde købt det hele nede hos Sau og Kenneth, så vi var kommet ned i en nettopris af 1.300,- kr.

Vi startede i kirken i Vamdrup kl. 09.30 og efter selve konfirmationen i kirken kørte vi til Jels, hvor festen skulle foregå.

Omkring kl. 12.00 kom vi til bordet og efter mange sange og taler og selvfølgelig masser af god mad og vin, kunne vi omkring kl. 20.00 vende næsen hjemad mod Sdr. Felding – godt trætte.

Mandagen startede med at jeg fik afleveret Casper og Jesper i børnehaven, og så hjem og øve lidt på nogle børnesange. Jeg skulle være oppe i børnehaven igen kl. 10.00 hvor jeg skulle spille en times tid. Vi holdt afskedsfest for de børn hos larverne der skulle forlade børnehaven, og der iblandt var selvfølgelig også Casper.

Vi havde en forrygende formiddag med masser af knald på, og formiddagen sluttede af med en gang røde pølser til hele flokken, hvilket vil sige 24 børn. Om eftermiddagen havde vi arrangeret det således at flokken også skulle have en vaffel is, men det skulle pædagogerne nok ordne.

Mandag aften ringede Britta og ville forhøre os om hvad vi ville sige til at de byttede gaven fra os – og om det kunne lade sig gøre. Og selvfølgelig kunne det det, og det måtte de da selv afgøre.

Men inderst inde var jeg utrolig skuffet – denne flotte gave skulle byttes til fordel for nogle sølv smykker. Nu blev det til et armbånd og en halskæde i sølv, men omvendt det var deres beslutning.

Lørdag den 31. maj var vi inviteret til Madsby park i Fredericia af vores personaleforening, og som skulle stå i børnenes tegn. Vi startede fælles med noget grillmad, hvorefter der var arrangeret skattejagt for alle. Vi blev delt op i forskellige hold og så var det bare derudaf.

En af udfordringerne var junglestien, men både Casper, Jesper og jeg kom igennem uden skrammer.

Det viste sig at der ingen vindere var – eller sagt på en anden måde: Alle børnene var vindere og fik uddelt en is og en slikpose.

Omkring kl. 16.00 kunne Jesper ikke mere, og vi valgte at køre hjem. Vi havde knap nok forladt parkeringspladsen før både Casper og Jesper sov. Dagen havde været en kæmpe succes.

Allerede dagen efter skulle vi af sted igen. Vi havde fået billetter til Legoland, hvilket Minna havde arrangeret via firmaet TempTeam. Vi var der kl. 10.00 og havde "forrygende" travlt med at prøve så meget som overhovedet muligt – alt imedens jeg også havde travlt med at få løst omkring 15 spørgsmål, der skulle være afleveret inden kl. 12.30. Derved var vi også blandt de mulige vindere der kunne vinde store flotte gaver fra TempTeam. Desværre lykkedes det ikke.

Til frokost havde vi fået 2 mad billetter som et supplement til hvad det nu kostede. Omkring kl. 15.00 kunne vi igen begynde at mærke Jespers træthed, hvorfor vi valgte at køre hjem. Men endnu en dejlig dag hvor Casper og Jesper havde haft det enorm sjovt.

Billedet er fra Legoland.

Søndag den 8. juni var vi til barnedåb hos Trine (Tanja og Richard), som foregik i Nr. Farup kirke, og sædvanen tro manglede der ikke noget – og så var vejret også med denne dag.

Så oprandt dagen, onsdag den 11. juni, hvor Atchara for 2. gang skulle bevise at hun kunne køre bil. Hun skulle til køreprøve og havde fået at vide, at hvis hun ikke bestod denne gang, kunne hun først komme op igen efter sommerferien – heldigvis var det en anden motorsagkyndig denne gang.

Alle var vi spændte på hvordan det skulle gå – og omkring middag fik jeg en opringning fra Atchara, og jeg kunne straks høre på hendes stemme, at hun var enorm glad – hun havde bestået, og var nu i besiddelse af et dansk kørekort.

Da jeg befandt mig Vojens ringede jeg til den lokale blomsterforretning og bestilte en stor flot buket blomster til 200,- kr. som de skulle aflevere omkring kl. 17.00.
Jeg ville først kunne være hjemme efter forretningens lukketid.

Om aftenen var Atchara ovenud glad og havde svært ved at fatte at nu var det overstået. Hun havde kæmpet for dette kære kørekort i over 14 måneder og lige pludselig med et var det overstået.

Så om aftenen røg alt materiale vedr. kørekortet simpelthen ud.

Utrolig mange mennesker har været meget nysgerrige med hvad dette kørekort kom til at koste, så her er hvad det kostede:

Teori og 32 køretimer	15.300,-
Fornyede prøver 8*580,-	4.640,-
I alt	19.940,-

Hvilket jeg ikke var overrasket over. Jeg havde kalkuleret med ca. 20.000,- allerede fra start.

Men vi havde også haft en bil til at stå i et år, og som ikke var blevet brugt. Disse udgifter var følgende:

Anskaffelse	10.000,-
Småudskiftning	1.000,-
Vægtafgift	965,-
Vægtafgift	1.040,-
Forsikring	2.577,-
Forsikring	2.745,-
Småudskiftninger	3.000,-
I alt	21.327,-

Så alt i alt havde dette "lille projekt" kostet 41.267,- hvilket forklarede at vi havde skrantet lidt i økonomien det forgangne år.

Bestilling af Kørekort:

Myndighedskode: 39KK

Personnummer: -

21880907 - 79

Ansøger er ikke i stand til at afgive underskrift

Atchara Jørgensen

Underskriften skal skrives med sort pen og holdes inden for det gule felt

I den følgende weekend var Atcharas lille Starlet nede hos Kim for at blive lavet. Der skulle komplet nye bremses på.

Atcharas bemærkning til det var:

"Ja før havde jeg ingen kørekort – men bil, nu har jeg ingen bil – men kørekortet".

Men allerede om søndagen kunne hun hente bilen og så blev der ellers kørt til den helt store guldmedalje. Den lille bil blev i hvert fald luftet.

Lørdag den 21. juni skulle Casper igen ud og spille fodbold. Denne gang i Gullestrup, og selvfølgelig skulle jeg med. Det var hundekoldt og det så konstant ud til at ville regne, men vejret holdt. De spillede utrolig flot og vandt igen en sølvmedalje. Guldmedaljen gik det andet hold fra SFGIF.

Om aftenen skulle vi til garagefest, som skulle holdes hos Helle og Torben, og som så mange gange før var det en hyggelig aften, hvor vi fik god mad og masser at drikke og ikke mindst fik snakket sammen. Omkring kl. 03 gik jeg hjem – vi skulle trods alt køre i sommerhus rimelig tidlig.

Omkring kl. 10.00 var bilen pakket og vi var klar til at tage i sommerhus, som vi havde lejet af Helle og Torben for 2.500,- kr. for en uge. Atchara skulle køre, så jeg kunne side tilbagelænet og nyde turen.

Omkring kl. 11.30 var vi der og fik straks pakket ud. Sommerhuset var perfekt – vi manglede bare lidt sol.

KL. 12 ankom Britta og Erik sammen med pigerne, og det første der skete var at Britta og Atchara kørte ind til Søndervig for at hente nogle pizzaer. Vi havde ikke nået at få købt ind, så det var den letteste løsning her og nu.

Om eftermiddagen kørte vi alle ind til Søndervig, hvor vi var en tur ved vandet, og Casper, Dorte og Camilla skulle prøve noget trampolin spring. Vi havde en hyggelig dag og aften og omkring kl. 21 kørte de hjemad igen.

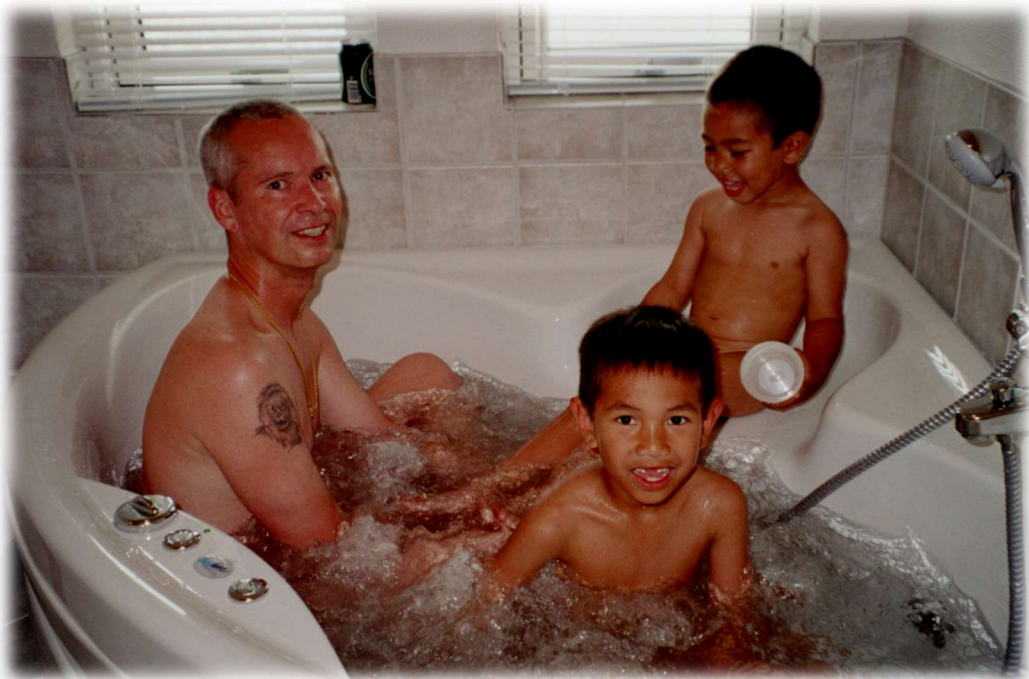
Næste morgen valgte jeg at køre til Sdr. Felding, for at hente de ting vi ikke havde husket, og som Atchara manglede for at kunne lave thai mad. Velankommen tilbage til sommerhuset var Gitte, Niclas og Luffe ankommet. Gitte er en gammel arbejdskollega til Atchara, og Atchara ville gerne invitere dem med et døgnns tid.

Efter en god frokost valgte vi at køre ned til vandet, hvor drengene kunne få "brændt noget energi" af, på trods af at vejret ikke var for godt. Denne gang valgte vi ikke Søndervig, men lidt nord for, hvor der er masser af bunkere fra krigen. Drengene havde utrolig travlt med at udforske området, og da det begyndte at regne lidt fandt vi læ i en af bunkererne, hvor vi kunne få lidt at skylle ganen med.

Resten af dagen gik med snak og råhygge, og om aftenen havde Atchara lavet thai mad. Efter at have set lidt fjernsyn gik alle til ro.

Efter morgenmaden valgte vi at køre lidt syd for Hvide Sande for at komme i badeland, men hvad vi ikke havde checket – var åbningstiderne, så det endte med at vi kørte nord på igen, med et lille stop i Hvide Sande, hvor vi besøgte en fiskeforretning. Efter knap 1 minuts tid i forretningen, begyndte Jesper at kaste op – han kunne simpelthen ikke klare lugten, og ville gerne vente på os ude i bilen. Vi fik handlet ind hvorefter turen gik hjem til sommerhuset, hvor en stor frokost ventede forude.

Efter frokosten kørte de hjemad igen – og vi var alene tilbage, hvor roen faldt over os.

Onsdag morgen omkring kl. 10.00 ankom mor og far og hvor vi hyggede os. Igen var vi lige en lille tur i Søndervig for at komme til vandet, men denne gang var vejret at for blæsende og nede ved vandet var det næsten umuligt at opholde sig. I stedet for gik vi en tur rundt i Søndervig.

Til aftensmad ankom Minna og Leo også, og menuen bestod af thai mad. Vi havde en hyggelig aften, og det endte med at Minna ville tage kontakt til Badelandet i Søndervig og skaffe os fribilletter, hvilket selvfølgelig var dejligt.

Efter morgenmaden kørte mor og far hjemad igen. Jeg tog med drengene ind til Badelandet for at hente billetterne og derefter tog vi lidt nordpå igen for at komme ned til vandet. Jeg havde købt 2 skovle og så kunne vi ellers gå i gang med at grave et "skyttehul" indtil vi kom ned til vandet.

Casper og Jesper gik helt vildt op i det og efter at vi havde fået gravet et kæmpe hul, med masser af vand i – begyndte vi at dække det til igen. Jeg følte mig næste som rekrut igen.

Men vi havde haft det sjovt.

Om eftermiddagen kørte Atchara sammen med drengene ind til Badelandet, hvor de kunne få lov til at boltre sig lidt. Jeg blev hjemme i sommerhuset for at slappe lidt af.

Om eftermiddagen kom solen rigtig igennem, og jeg fik mig en dejlig afslapper i solen. Atchara byggede en lille hule, hvor de kunne ligge i skyggen.

Omkring kl. 18.00 gjorde jeg klar til det helt store med hensyn til grillen – men det ville bare ikke starte. Da Niels og Laila + Jesper og Julie ankom omkring kl. 18.30 havde jeg overhovedet ikke fået gang i grillen endnu. Så nu skulle Niels lige vise hvad han kunne, men nej det ville heller ikke lykkedes. Først da Atchara fandt små pinde og overtog den kære gril, kom der gang i den – men på det tidspunkt havde vi også brugt næsten godt og vel 1 liter tændvæske.

Vi havde en rigtig dejlig aften og Niels og jeg sad ude på terrassen og snakkede om løst og fast. Efter en øls tid gik alle til ro.

Efter at morgenmaden var indtaget tog vi ind til Badelandet. Nu skulle der bades og pjattes. Efter denne badetur fandt vi en hyggelig lille restaurant hvor vi fik lidt at spise, og hvor børnene kunne en form for radiobiler. De hyggede og morede sig i hvert fald. Niels og jeg sluttede af med en rask lille tur til stranden medens de andre boltrede sig på legepladsen.

Da vi kørte hjem til sommerhuset igen – efter at have taget afsked med Niels og Laila, blev vi enige om at slutte denne sommerferie. Vi havde fået nok, og trængte til at komme hjem i vante omgivelser igen.

Så vi fik hurtigt pakket bilen, gjort huset rent og så gik det ellers hjemad, hvor Atchara igen var chauffør. Alt i alt havde vi haft en dejlig uge – på trods af at vejret ikke havde været med os.

I den efterfølgende uge skulle Atchara igen arbejde og jeg havde endnu en uges ferie, hvor jeg sammen med drengene besøgte Pia og Erik i sommerhuset i Arrild. Vejret var godt og vi havde en dejlig dag / aften sammen, hvor menuen stod på grillmad. Efter morgenmaden kørte vi til Skærbæk for at besøge mor og far. Her var vi til omkring kl. 16.00 hvorefter turen igen gik mod Sdr. Felding.

I den efterfølgende uge var det Atcharas tur til igen at holde ferie. Nu var det min tur til at gå på arbejde. Og heldigvis havde Atchara kørekortet og bilen, og ugen gik utrolig hurtig for dem. Der blev kørt nogle kilometer i den lille Starlet.

Lørdag den 19. juli kørte Casper og jeg hjem til mor og far. Jeg skulle tidlig søndag morgen køre dem til Billund lufthavn, da de skulle en tur til Canada. Vi kørte fra Skærbæk kl. 05.15 og omkring kl. 07.00 var jeg hjemme i Sdr. Felding igen.

Lørdag den 26. juli skulle vi til traktortræk i Herning. Jeg havde fået 2 fribilletter og inviterede Kim med. Børn indtil 8 år var gratis. Det hele startede kl. 15.00 og vi havde en kanon eftermiddag med masser af hestekræfter. Da klokken nærmede sig 18.00 kunne hverken Casper eller Jesper mere, så jeg fik ringet efter Atchara, som opholdt sig i Herning, og 20 minutter senere blev de afhentet. Kim og jeg ville se lige til slut, som var omkring kl. 21.00. Vi havde haft en rigtig dejlig dag.

I starten af august blev Jesper fotograferet oppe i børnehaven

På et tidspunkt blev det også min fødselsdag, men vi valgte at køre lav profil, så den var hurtig overstået.

Resten af august måned var en måned med uhyggelig mange møder, ja på et tidspunkt var jeg mere til møde end jeg var hjemme – sådan følte familien, det i hvert fald.

Høst og Kræmmermarkedet nærmede sig en afslutning og samtidig blev det i forældrebestyrelsen i børnehaven besluttet at forældrene skulle arrangere en efterårs fest der sagde "spar to", og ikke nok med det var der også møder i SFGIF, på grund af mine krise mails til formanden.

Så alt i alt var jeg dybt involveret i hele vores lille lokalsamfund – men omvendt så var der også en chance for at få indflydelse på det.

I slutningen af august måned fik jeg endelig grøn lys, fra ledelsen, til at måtte forsøde livet lidt for konsulenterne. Så nu skulle der tænkes kreativt. Jeg forhørte mig blandt konsulenterne hvad de godt kunne tænke sig vi skulle lave og fik blandt en mulighed der hed "En sviptur", og den fangede jeg straks.

Jeg fandt priser og tidspunkter til en tur til Oslo fra Hirtshals. Så nu skulle jeg se om der kunne gives grønt lys til det budget jeg havde lagt. Fra Minna og Bo kom der straks et kæmpe "GO", og fik også at vide at budgettet godt måtte blive lidt højere – altså forsøde lidt mere.

De mente begge det var et kanont godt initiativ.

Så nu skulle der finplanlægges, og midt i det hele kom Henrik og hans udviklingsafdeling og sagde at de også godt ville deltage, hvis vi da ellers ville have dem med. Og selvfølgelig ville vi gerne have dem med.

Jeg fik sendt følgende invitation:

Hej alle i afdeling 30 + Dorte, Anette og Anja og Minna.

Vi har alle været igennem et halvår med megen fart over feltet, hvilket også ses ud fra vores regnskab. Vi har skabt et resultat på ca. 1.000.000,- kr. – ja det er ikke lirer, over vores budget, og for at gå resten af efteråret i møde, har jeg besluttet mig for at vi skal have et lille strategisk møde, hvor vi får afklaret hvordan vi vil håndtere resten af året.

Yderligere har vi stadigvæk omkring 3.000.000,- kr. der stadig skal realiseres i henhold til vores budgetmål – bare rolig – tallet er stort – men jeg tror på og mener stadig at det er et realistisk tal, som vi nok skal nå ved fælles hjælp i afdelingen.

Hvorfor er de "eksterne" 4 piger så også inviteret – jo, det vil gerne forklare. De knokler for os og sørger for at vores dagligdag kører så gnidningsfri som overhovedet muligt. Ikke dermed sagt at andre ikke også gør det, men de 3 har gjort en ekstra ordinær indsats i det halvår vi er gået ud af.

Og med hensyn til Minna, så mener jeg det er vigtigt at have en god sponsor støtte i baghånden.

Hvor og hvornår skal mødet så afholdes:

Og hold så fast – det vipper

Mødet afholdes lørdag den 11. oktober hvor vi skal mødes i Hirtshals senest kl. 08.30, ja jeg er godt klar over at det er tidligt, men vi skal med Colorline Festival – en kæmpe færge – en tur til Oslo på et "OsloCruise".

Færgen afsejler kl. 10.00 og efter ca. 5 timers sejlads fra Hirtshals passeres Færder Fyr og indsejlingen blandt skær og øer begynder.

Vi starter med en lille velkomstdrink hvorefter vores strategimøde kan starte, og vi må se hvor langt vi kommer.

Hvornår vi ankommer til Oslo har jeg ikke lige ved hånden – men vi afsejler igen fra Oslo kl. 19.30 mod Danmark.

Straks efter afgang serveres der aftensmad med "lidt" vin, og festen kan fortsætte resten af natten. Til de trætte der måtte være med er der selvfølgelig kahytter. Ja, der er kahytter til alle.

Vi ankommer til Hirtshals igen søndag morgen kl. 08.00 hvorefter vores strategimøde må siges at være slut.

Hvad betaler Byggeriets IT:

Turen til Hirtshals og hjem igen (Jeg regner med at man samles i så få biler som overhovedet muligt)

Overfarten

Velkomstdrink

Aftensmad med vin

(måske en enkelt drink i baren) Jeg håber at Minna kommer med!

Morgenmad

Resten står for egen regning.

Tilmelding kan kun ske til undertegnede og er bindende og skal senest være mig i hænde mandag den 9. september.

Jeg håber så mange som overhovedet muligt har mulighed for at deltage.

P.S.

Jeg glæder mig allerede helt vildt.

Nu blev det bare spændende at se hvor mange der meldte sig til turen.

I den efterfølgende periode fik jeg styr på programmet og hvad endnu vigtigere var – hvor meget Byggeriets IT ville sponsorere yderligere.

Mandag den 25. august traf jeg også den lede beslutning at sige Jørgen op. Jeg syntes ikke rigtigt at han passede ind hos os, og så var der flere konsulenter der havde set sig "sure" på ham, og jeg blev nødt til at gøre noget.

Torsdag den 28. august skulle jeg til Odense og deltage i et sælgerarrangement, hvor vi efter mødet skulle ud og køre gokart i Odense. Vi startede selvfølgelig med en stor fadøl og derefter startede turneringen. Vi var ca. 10 kørere, og jeg vandt efter en omkørsel mod Dan, den flotte sølvmedalje.

Om aftenen var vi ude og spise rigtig god mad og derefter var der råhygge i Odenses gågade, hvor der rigtigt blev gået til den. På et tidspunkt havde vi hver især 3 store fadøl stående, så det så noget drabeligt ud.

Dagen efter skulle vi igen mødes, hvor jeg skulle give sælgerne nogle salgsfif og de lidt "frække" ord der bruges i entreprenør kredse. Det hele drejede sig om den Udvidede Entreprisepakke.

Men inden mødet startede, fik jeg en opringing fra Michael Søby, der kunne fortælle mig at han havde sendt sin opsigelse. Det var noget af en meddelelse at få eller sagt med andre ord "en meddelelse jeg var utrolig ked af", men der var ikke noget at gøre.

Michael havde lyst til at prøve noget nyt og havde fået job hos B&O i Struer. Nå men jeg fik pludselig noget at spekulere på.

Formiddagen gik og jeg kunne vende næsen hjemad igen, hvor jeg under turen havde en lang snak med Minna og efterfølgende Jan – omkring formiddagens program.

I den efterfølgende periode havde jeg pludselig fået yderligere noget at se til. Jeg skulle have fundet en afløser for Michael og samtidig overtog jeg projektet "Time-/Sag" fra Michael.

Jeg fandt hurtigt en afløser – troede jeg da. Efter nogle forhandlinger var vi enige, nu manglede jeg blot "grønt" lys fra Minna og den øvrige ledelse. Fra Minna var der straks OK, men så var det også sket. Det endte med et møde på Bo's kontor hvor Jette, Minna og jeg deltog, og hvor jeg forklarede hvad det var jeg ville. Og dermed var det også på plads.

Jeg havde brugt utrolig mange ressourcer på denne ansættelse, fordi Bente havde den profil jeg søgte.

Men nu fik Bente andre problemer i nuværende job, da hun sagde hendes stilling op. De tilbød hende "guld og grønne skove" og det korte af det lange var at hun valgte at blive, og dermed havde jeg endnu ikke fået ansat en efterfølger for Michael.

Time-/Sags projektet forløb ud over alle grænser og midt i september lykkedes det mig at få samlet det hele i eet dokument, og jeg må indrømme at jeg var en "smule" stolt over resultatet. Et dokument på omkring 60 A4 sider – veldokumenteret med designede skærbilleder og udskrifter.

Nu skulle det så i høring hos konsulenterne, inden vi ville invitere kunder ind til høring. Dokumentet blev sendt rundt, og skulle kommenteres på turen til Oslo.

I løbet af sommeren var Atchara og jeg blevet "tændt" på naboens hus, nu hvor han var død. Huset var ca. 65 m² større end vores, og vi havde hørt at huset skulle sættes til salg. Og pludselig begyndte der at ske noget. Vi var ovre og se huset og kunne faktisk godt lide huset. Der var mange ting der skulle ændres – men det var nu ikke noget problem. Det havde vi mod på.

Men da jeg så fik prisen – ja da droppede jeg straks tanken om at købe huset. De forlangte 790.000,- kr. hvilket i hvert fald var 150.000,- kr. for meget, da både køkken og bad skulle moderniseres.

Så oprandt dagen hvor vi skulle holde sambafest i børnehaven. Datoen var den 2. oktober og der sidte allerede fra morgenstunden en fantastisk god stemning i luften. Det skulle nok blive godt.

Der var i alt tilmeldt 240 personer, hvilket var ud over al forventning.
Programmet var følgende:

Program

- 17:00 Velkomst ved Jonna
Fællessang med Anna og Anna's klaver
Spisning af det bestilte lasagne m.m. eller vores medbragte mad fulgt af masser af Slush Ice
- 18:00 Samba dans med Samba Jeanette (45 – 60 min) – børnehaven har produceret samba dragter og instrumenter.
- 19:00 Kage kåring. Efter kåringen kan man købe kagerne fra konkurrencen til kr. 5,00/pr.stk. og drikke sin medbragte kaffe/the eller lidt mere slush Ice.
- 20:00 Afslutning med fællessang

17:00 – 20:00 ANSIGTSMALING

Under hele arrangementet kan der købes slushice (kr. 5,- refill 3,-), sodavand (kr. 5,-) og øl (kr. 10,-) samt CD (kr. 25,-) med børnenes sange og billeder. Sidstnævnte vises som diasshow på storskærm.

Dommere til kagekonkurrence findes blandt forældrene (kriterier: flotteste, smager bedst og sjoveste) 4 præmier. Kagerne sælges herefter til kr. 5,-/stk. af forældre-betjent bar.

For at man skulle kunne genkende forældrebestyrelsen, havde vi vedtaget at vi skulle "pyntes" lidt. Jeg fik en "pæn" hat og pigerne skrappe parykker. Dermed var der ingen tvivl om hvem der var i forældrebestyrelsen.

Jeg havde til aftenen brændt 40 CDere med aftenens billedshow som indeholdt dagligdagen i børnehaven i form af 130 billeder. Disse CDere blev solgt som varm brød.

Aftenen forløb ud over alle grænser og børnehaven og os fra forældrebestyrelsen var yderst godt tilfreds med aftenen. Vi mente selv det havde været en kæmpe succes, hvilket vi også fik tilkendegivet af flere forældre.

Ren økonomisk løb festen lige rundt, hvilket også havde været vores målsætning.

Fredag den 3. oktober ankom mit træ, som jeg havde bestilt hos Energi Danmark. Jeg havde bestilt 3 rummeter og det var virkelig godt. Prisen var ca. 1400,- inkl. fragt og moms.

Så nu var der noget at tage af igen. Nu behøvede vi i hvert fald ikke at fryse til den kommende vinter.

Fredag den 3. oktober fik jeg også bestilt vores kommende weekendtur som vi havde besluttet os for, skulle gå til Island. Byggeriets IT havde besluttet at alle ledere skulle have en weekendtur.

Atchara og jeg havde besluttet os for at rejse alene – Minna og Leo ville gerne passe Casper og Jesper.

Turen skulle foregå fra fredag den 14. november til søndag den 16. november.

Selveste invitationen / dagsorden til den kommende Oslo tur fik jeg også færdiggjort, og havde følgende ordlyd:

Oslo Cruise **Lørdag den 11/10-03** Program

Tiden nærmer sig vores kommende fælles tur til Norge, og det er glædeligt at vi i alt bliver 22 personer.

Ved at vi fik flyttet datoen lidt og dermed kunne få noget af Sponsorudvalget med, er der også kommet "lidt flere goder med i programmet".

Af hensyn til omkostningerne ved denne tur, bedes der laves samkørsel for at minimere omkostningerne til kørsel, og så vi i stedet for kan bruge dem ombord.

Vi mødes i Hirtshals senest kl. 09.30 hvorefter vi går ombord på MS Color Festival. Jeg vil så hurtigt det er muligt få fat i vores nøgler til kahytterne, hvorefter de uddeles til kahytscheferne

Aase, Oskar, Niels B., Inger, Anette og Minna.

Kl. 10.30	Fælles morgenmad i Café Maritim
Kl. 11.00	Fælles samling i konferencelokale
Gruppearbejde
- Time-/Sags oplæg til ny version
- ? (Oplæg kommer senere)
Kl. 13.00	Fælles frokost inkl. 1 øl eller vand
Kl. 16.00	Fremlægning (max ½ time pr. gruppe).
Kl. 18.30	Ankomst Oslo – vi må ikke gå fra borde
Kl. 19.30	Afgang Oslo
Kl. 20.00	Fælles buffet inkl. vin, øl eller vand
Kl. ??	Vores hovedsponsor gir en omgang i baren (max. 60,- kr.)
Kl. 07.00	Fælles morgenkaffe
Kl. 08.00	Ankomst Hirtshals

På nedenstående link kan se lidt mere om skibet og mulighederne ombord

<http://www.colorline.dk/servlets/page?section=2008&item=10589>

Deltagerliste samt kahytsinddeling

Kahyt 1	Kahyt 2	Kahyt 3	Kahyt 4	Kahyt 5
Aase	Oskar	Niels	Inger	
Marianne	Lars F	Henrik P	Pia	Anette
Kirsten V	Jack	Ejvind	Therese	Lisbeth
Inge Lise	Henrik S	Martin	Anja	Kirsten B

Gruppe sammensætning i.f.m. gruppearbejde

Gruppe 1	Gruppe 2	Gruppe 3	Gruppe 4	Gruppe 5
<u>Oskar</u>	<u>Henrik S</u>	Jack	Lars F	Kirsten B
Martin	Inge Lise	<u>Marianne</u>	Ejvind	<u>Aase</u>
Kirsten V	Inger	Niels	<u>Kaj</u>	Lisbeth
Henrik P	Therese	Anette	Anja	Pia

Henrik P, Therese, Anette, Anja og Pia tager referat fra gruppernes konklusioner.

De understregede personer er udnævnt til Gruppeformænd (kvinder)

Jeg fik desværre afbud fra Dorte, som skulle indlægges på hospitalet sammen med hendes dreng – dog ikke noget alvorligt.
Så vi kunne blive 21 personer i alt.

Nu var alle mine efterårs projekter ved at være overstået, hvilket var en skøn tanke. Nu kunne jeg begynde at slappe af igen – og dog ikke helt.
Jeg fik en opringning fra Kompagnichefen i Skjern om at min optagelse i Hjemmeværnet var gået igennem – så nu var det en realitet.

Så oprandt dagen hvor vi skulle ud og sejle. Niels var ankommet om natten og havde sovet hos os, så han ikke behøvede at stå så tidligt op.
Kl. 06.15 var vi inde hos Oskar til aftalt tid, hvor også Lisbeth var ankommet. Efter at vi havde hentet Martin gik turen nordpå, og der var en kanon stemning i bilen.

Vi ankom til Hirtshals omkring kl. 09.00 og efter at jeg havde fået ordnet billetterne, hvilket tog lidt tid på grund af yderligere 2 aflysninger, var vi klar til at gå ombord. Det så ud til at der var rimelig styr på det hele. Og dog. Der var gået kludder i kahytsfordelingen, hvilket skete i forbindelse med de 2 yderligere aflysninger. Men vi fik det dog hurtigt ordnet.

Omkring kl. 10.00 var vi alle samlet til en gang morgenmad. Det vil sige at vi nåede at få noget at spise inden vi stak til søs. Omkring kl. 11.00 gik vi op i konferencelokalet, hvor vi ligeså godt kunne få startet på vores møde. Vi lå stadig i havn.

Kl. 12.00 skulle vi spise frokost, hvilket var helt vildt. Det var en fornøjelse og stemningen, ja – den var bare helt i top, selvom vi stadig lå i havn. De havde åbenbart nogle tekniske problemer.

Vi fik spist og fortsatte derefter vores møde / gruppearbejde. Da vi kl. 16.00 endnu ikke var afsejlet, var Minna og jeg en tur i receptionen for at høre om vi kunne få refunderet billetterne, hvis vi valgte at forlade skibet. Og det kunne godt lade sig gøre. Nu skulle det så være op til gruppen.

Efter lidt snak frem og tilbage valgte vi at gå fra borde. Marianne havde i mellemtiden fundet ud af at vi kunne bo på vandrehjem i Aalborg, og Ejvind havde skaffet plads til os på en restaurant i Jomfru Ane Gade.

Så alt i alt tydede det på, at vi nok skulle få en fest ud af det. Og vi fik en fest ud af det. Først så vi fodboldlandskamp og kl. 20.00 kørte vi med bybussen ind til Jomfru Ane Gade, hvor Minna havde bestilt mad til os.

Vi fik noget rigtig godt mad sammen med lidt hvidvin og rødvin og efter bespisningen fortsatte vi på diskoteket, hvor Marianne havde skaffet os fribilletter samt 2 flasker Rom. Her fortsatte festen resten af natten og først omkring kl. 05.00 kørte Niels, Marianne, Lisbeth, Jack og jeg hjem til vandrehjemmet.

Allerede kl. 08.30 blev vi vækket af Oskar og så var det bare med at stå op, selvom vi mest af alt lignede nogle hængte katte.

Efter en gang morgenmad kørte vi hjemad igen, hvor Niels og jeg fik startet en mindre fest igen.

Alt i alt havde det været en rigtig god weekend.

I den efterfølgende uge fik vi billetterne til vores Islandstur. Så nu var det også på plads. Casper og Jesper var den forgangne weekend blevet afleveret hjemme hos mor og far, da de gerne ville på ferie dernede. Vi var meget spændte på hvordan Jesper ville tackle det, men det var gået rigtig godt indtil tirsdag hvor jeg hentede ham. Nu ville han hjem igen.

Om torsdagen havde Atchara besøg af Minna, da jeg tror hun trængte til at få snakket lidt med Minna. Jeg var i København, og ville først komme hjem om fredagen. Og midt i det hele besluttede Jesper sig for at han ville med Minna hjem, og sådan blev det.

Om fredagen ankom mor og far med Casper, og far og jeg kørte ud til Minna og Leo for at hente Jesper. Og jeg var lidt spændt på at høre hvordan det var gået. Og det havde bare været sjovt og godt.

Jesper havde fået mange positive ord med på vejen, da Leo havde ham med flere forskellige steder, bl.a. ned til Minnas mor og far, hvor de havde spist frokost.

Efter hjemkomst var der aftensmad og senere på aftenen kørte mor og far hjemad igen.

Lørdag den 18. oktober var vi til sjatfest i Høst og Kræmmermarkedsudvalget. Vi startede med en gang rigtig god mad og festen fortsatte til langt ud på natten.

Det havde været en ganske udmærket fest.

Om søndagen skulle jeg til møde i Hjemmeværnet i Skjern. Med mig skulle Kim der samtidig havde Atcharas bil med retur. Han havde gjort den synsklar.

Det var en ganske spændende møde der gik ud på om man skulle melde sig til 3 tusindmandsstyrken eller ej.

Mødet sluttede med at alle meldte sig, og samtidig blev jeg introdukeret for de andre. Og jeg tror at Kompagnichefen øjnede en chance for en ny gruppefører – han gjorde i hvert fald alt for at "lokke" mig, men jeg var afventende m.h.t. hvor meget af min uddannelse i Marinehjemmeværnet der kunne overflyttes, inden jeg ville tage stilling til dette spørgsmål.

Torsdag den 23. oktober var jeg til syn med Atcharas bil, hvilket forløb rigtig godt. Bilen gik igennem og så havde vi 2 år mere at køre i.

Den efterfølgende uge skulle blive en hård uge.

Mandag startede med at jeg skulle have færdiggjort kursusmaterialet, som jeg skulle bruge torsdag og fredag, hvilket tog det meste af dagen.

Om tirsdagen og onsdagen var jeg på kursus i Excel regneark nede i Vojens, hvilket var rigtig spændende og udbytterig. Vi havde en meget kompetent kursusinstruktør.

Og så oprandt torsdagen hvor jeg sammen med Niels Brinck skulle holde Time-/Sag eksklusiv kursus. Der var i alt tilmeldt 12 kursister. Dagen forløb stille og roligt, hvor kursisterne fik "banket" lidt lærdom ind i hovederne.

Da kursusdagen var forbi sluttede vi lige af med en enkelt øl / vand inden turen fortsatte til Hotel Eyde, hvor vi alle skulle overnatte. Kl. 17.50 skulle vi mødes i receptionen, for samlet at gå op i Teaterkælderen, hvor vi skulle spise. Der var en kanon stemning under spisningen, og der "røg" da også lidt rødvin inden bords.

Kl. 20.00 skulle vi op i kongressalen for at se Cirkus Nemo. Det var helt vildt godt. I pausen kunne vi lige nå ned og få en enkelt øl / glas rødvin inden sidste halvleg skulle afvikles.

Omkring kl. 22.30 var forestillingen slut og vi fortsatte aftenen på Fox and Hounds. Den sidste øl blev indtaget på hotellet, før det hed godnat.

Næste morgen startede vi kl. 08.30 hos WM-data og der var knap så meget gejst som dagen forinden. Men vi fik afviklet kurset til alles store tilfredshed, og kl. 14.00 var kurset slut.

Budgettet for et sådant arrangement var følgende:

Kursusindtægter 6900,- * 12	82.800,-
WM-data 2500,- * 2	5.000,-
Billetter 290,- * 15	4.350,-
Overnatning 800 * 14	11.200,-
Teaterkælderens	4.200,-
Fox and Hounds	1.270,-
Fortjeneste	56.780,-

Så dette "lille" arrangement kunne Niels og jeg være yderst godt tilfreds med.

Weekendturen til Island den 14. november – 16. november 2003

Endelig oprandt fredag den 14. november hvor Atchara og jeg skulle til Island. Vi havde med Minna og Leo aftalt at jeg skulle aflevere drengene ude hos Leo fredag formiddag. Leo var taget ned til Minnas mor og far hvor selve "afleveringen" foregik. Begge drenge var i utrolig godt humør og havde glædet sig helt vildt til at skulle ud til Minna og Leo.

Derefter gik det hjemad igen, hvor jeg skulle have pakket det sidste og gjort klar til turen til København. Omkring kl. 13.00 var vi klar til at køre og turen kunne starte.

Vores første stop var motorvejskiosken ved Kolding, hvor vi skulle have noget at spise. Nu var vi for alvor klar til turen til København. Men jeg må indrømme at vi var i god tid. Vi fik parkeret bilen så den stod godt og sikkert. Derefter fik vi checket ind og efter at være sikkerhedschecket var vi for alvor klar.

Som sædvanlig når vi står i lufthavnen – siger det "rul kroner rul" – sådan føles det i hvert fald. Det er som det overhovedet ingen ende kan få. Nå men efter at jeg, for jeg ved ikke hvor mange gange, har følt at jeg er blevet indehaver af en lufthavn, kunne vi gå ud til vores gate. Vi skulle flyve med Icelandair, hvilket var min første tur med dette selskab.

Inden afgang fik jeg ringet til busselskabet på Island som skulle os ud til "Den blå Lagune" for at meddele dem at vi gerne ville med kl. 09.30. Så var det på plads.

Vi skulle flyve med en Boeing 757-200 og lige fra start var der en dejlig og venlig service ombord. Forud ventede ca. 2.250 km eller ca. 3 times flyvning før vi kunne lande i Reykjavik – troede jeg.

Efter en veloverstået landing kunne vi godt trætte begive os ind til told og paskontrollen. Efter et sikkerhedscheck som var ved at sætte mit pis i kog – jeg bevarede dog heldigvis fatningen – skulle vi til at finde ud af hvordan vi kom ind til vores Guest House.

Men rolig som jeg nu engang var, sagde jeg til Atchara, at vi bare skulle tage en taxi og glemme alt om lufthavnsbussen, da vi nu engang ikke skulle ret langt. Jeg kunne da godt se at mange søgte hen til bussen, men det måtte de da også selv afgøre – de nærige røve.

Atchara og jeg fik en hel minibus for os selv og af sted det gik. Da vi var kommet udenfor lufthavnsområdet kom jeg til at læse et af vejskiltene hvor der stod Reykjavik – 45 km og gys hvor blev jeg overrasket – men jeg valgte ikke at sige noget.

Pludselig begyndte Atchara at kommentere taxameteret. Nu var det ikke længere en spøg men mere et spørgsmål om "hærværk". Taxameteret viste 5.000,- islandske kroner (Isk) og der var stadig langt, så jeg måtte berolige Atchara med at han nok tog Visakort, for hvad skulle jeg sige – der var for langt at gå.

Men Atchara tog ikke dette for gode vare. Hver gang vi rundede noget med et nyt tusind fik jeg det pænt at vide. Kaj nu står der 6000,- nu står der 7.000,- nu står der 8.000,- og så kunne jeg skimte Reykjavik. Vi fandt vores Guest House Sunna i den gamle bydel og regningen lød på 8.900,- Isk. eller ca. 890,- DKK. og selvfølgelig tog han Visakort.

Vi kom indenfor og blev venligt budt velkommen og efter ganske få informationer kunne vi begive os op på vores værelse, hvor vi straks "puttede os under dynen". Atchara og jeg havde svært ved at tro at dette her var sandt – så langt hjemmefra og ingen børn – kun os to. Nu skulle vi nyde dette.

I løbet af natten vågnede jeg flere gange og troede at det var midt formiddag da der lige udenfor vores vindue var et gadelys, og jeg var "enorm bange" for at vi skulle "miste" bussen ud til "Den blå lagune".

Lidt fakta om Island

Indbyggertal	: 289.000
Hovedstad	: Reykjavik m. forstæder 178.500
Areal	: 103.100 km ²
Befolkningstæthed	: 3 pr. km ²
Sprog	: Islandsk
Statsform	: Republik
Religion	: Evangelisk-luthersk
Hovederhverv	: Fiskeri og fiskeindustri
Møntfod	: Krona – islandsk krone ISK. (1 DKK = ca. 9,34 ISK november 2003)

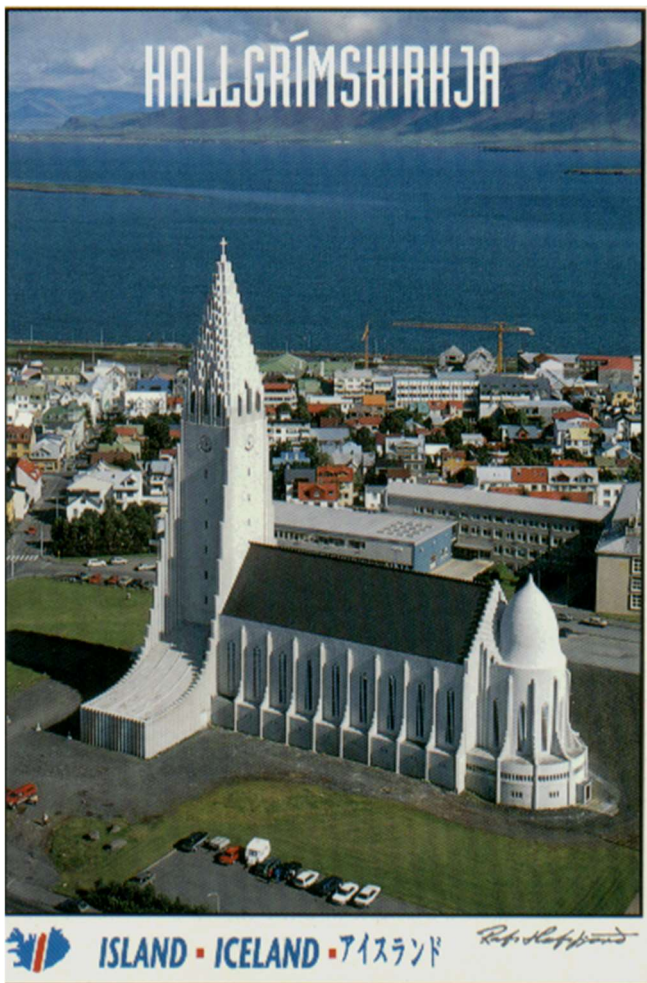
Men kl. 07.30 var vi klar til at stå op og efter lidt morgenvask glædede jeg mig til morgenkaffen.

Atchara og jeg råhyggede os og det blev til adskillige kopper kaffe, og samtidig fik vi afklaret en masse ting med husets ejer – en utrolig sød dame.

Blandt andet kunne vi låne 2 håndklæder ved hende, når vi skulle ud til "Den blå lagune". Det skulle vi ikke betale for.

Lidt før kl. 09.00 valgte vi at gå en lille tur og ville op og se Hallgrímskirkjan, som vi boede lige ved siden af.

Hallgrímskirkjan er Islands største kirke, og som det tog ca. 30 år at bygge, Arbejdet blev påbegyndt i 1945. Spiret er ikke mindre end 75 meter højt.

Kirken var utrolig flot og jeg virkelig lyst til at komme ind og se kirken, og minsandten om ikke kirken havde åbent, hvilket vi straks benyttede os af. Det var et imponerende syn der mødte os. Ikke nok med at kirken var flot set udefra, det var ikke mindre flot indenfor.

Efterhånden nærmere vi os også kl. 09.30 hvor vi ville blive afhentet af busselskabet der skulle køre os ud til "Den blå lagune". Kl. 09.45 ankom bussen hvor der i forvejen var samlet 2 personer op. Vi kørte straks mod bestemmelsesstedet, og havde en dejlig køretur. Det meste af vejen fulgte vi den samme vej som vi havde kørt om aftenen og det var da dejligt at se lidt mere ved fuldt dagslys. Landskabet var utrolig "kedelig og monotont" og jeg fornemmede at vi kørte på en måne, og kom frem til den konklusion, her kunne jeg ikke bo.

Hallgrímskirkja

Den blå lagune

Det varme vand til værket hentes fra knap 2 km dybe borer. Forbløffelsen var stor, da man under boringen stødte på saltholdigt, varmt vand, men forklaringen er, at havvandet via sprækker i lavamassen kommer i forbindelse med den glohede undergrund.

Værket leder hver time mere end 1000 ton overskydende vand ud i søen. Det meget mineralholdige vand har vist sig, at have en gavnlig effekt på personer, der lider af gigt eller af hudsygdommen psoriasis. Også raske nyder at boltre sig i det varme vand i den "blå sø".

Vi ankom til stedet og begav os straks af sted mod indgangen. Det var hundekoldt, og snakkede om at det her nok blev en kold omgang.

Efter at have klædt om til badetøj mødtes Atchara og jeg udenfor og hold da kæft det var koldt. Temperaturen lå på ca. 2° så vi kunne ligeså godt søge ud til vandet. Og sikken en overraskelse der ventede os. Vandet var ca. 39° varmt og en kanon oplevelse, og det var bare med at komme "under". Nogle steder var vandet så varmt at det ikke var til at holde ud, og vi måtte "søge" andre steder hen. Grundet den store temperaturforskel var det meget "tåget", men det gjorde ikke stedet mindre spændende.

På et tidspunkt skulle jeg lige fotografere lidt, hvilket var en noget kold fornøjelse. Jeg følte at mine fødder, var ved at fryse fast til brædderne – så fotograferingen var hurtigt overstået.

Efter en times tid havde vi fået stillet vores behov og valgte at stå op igen. Vi nåede at få lidt at spise inden turen kunne gå tilbage til Reykjavik. I Reykjavik stod vi af ved Perlan som sammen med Hallgrímskirkjans tårn er et af de bedste udsigtspunkter i Reykjavik. Og ganske rigtigt – der var en storslået udsigt over Reykjavik. Efter lidt fotografering trængte vi til en is, som vi kunne købe inde i restauranten. Og hvilken is – der var så meget at vi begge måtte efterlade noget.

Men nu ville vi hjem til vores værelse – men hvordan skulle vi så komme det. Jeg foreslog at vi gik hjem, da vejret var rigtig godt med højt solskin, men Atchara var mere til en taxi. Vi ventede lidt, men der kom ingen taxi og jeg fik overtalt Atchara til at vi skulle gå. Der var omkring 2 km. "hjem".

Ved tilbagekomst var noget af det første vi fik på plads vores kommende tur ud til lufthavnen søndag morgen. Vi kunne forespørge på det nærmeste hotel som kun lå 200 meter fra vores guesthouse, om der var mulighed for opsamling, og det var der. Vi skulle være klar kl. 05.00.

Dermed var vores tur ud til lufthavnen på plads og vi skulle denne gang ikke med taxi.

Da vi igen var hjemme på værelset fik jeg pakket 4 juleøl ind i de lånte håndklæder og fik det hele afleveret.

Derefter besluttede vi os for at gå en tur ned i "down town". Vejret var godt, men vi var ved at være trætte. Vi gik os en dejlig lang tur, men da det endnu var for tidlig til at få aftensmad, valgte vi at få en lille en til halsen på en af de mange cafeer / værtshuse der var.

Efter en times tid mente vi at vi godt kunne klare en gang aftensmad. Vi valgte en vietnamesisk restaurant – til vores fortrydelse. Maden var kold og jeg tror det hele var opvarmet i en mikrobølgeovn. Ikke ligefrem en succes. Men vi blev mætte.

Efter den "fiasko" gik vi hjem til vores værelse, hvor Atchara straks gik under dynen. Jeg valgte at gå ud i fjernsynsstuen og se lidt fjernsyn samtidig med at jeg ville læse lidt, men da for anden gang inden 20 minutter tog mig i at jeg sov – ja så kunne jeg også lige så godt gå i seng, selvom klokken kun var omkring 19.00.

Omkring kl. 22.30 ringede Noi, hvilket fik mig helt ud af fatningen. Jeg troede klokken var 04.00 og skulle op, men nej – jeg kunne lægge mig til at sove igen.

Kl. 04.00 ringede min mobiltelefon, og vi skulle op. Kl. 05.00 ankom bussen, som kørte os ned til opsamlingsstedet. Vi skulle betale 2000,- ISK for at komme ud til lufthavnen. Efter at vi havde checket ind, fik vi udleveret 2 madkuponer som vi kunne bruge oppe i restauranten. Og dette benyttede vi os selvfølgelig af.

Efter lidt indkøb var vi klar til hjemturen, som foregik stille og roligt og velankommen til Kastrup skulle vi se om vi kunne finde bilen igen. Dette var hurtigt overstået og så kunne turen gå mod Grønbjerg, hvor vi skulle hente Casper og Jesper.

Minna havde lavet gåsesteg til aften og Annette og Claus, Anne Louise og Per var også kommet hjem. Det var utrolig hyggelig og Casper og Jesper havde så meget at fortælle. Da vi kørte hjem mod Sdr. Felding tog det heller ikke mere end 5 minutter før de sov. Jespers havde haft en dejlig fødselsdag med mange gaver og nogle dejlige oplevelser.

I den efterfølgende uge, mere præcis om torsdagen fik vi planlagt Jespers fødselsdag i børnehaven. Vi havde denne gang ikke bestilt mindre end 2 kagemænd til 21 børn. Denne gang skulle de have alt det kagemand de kunne spise. Samtidig havde jeg købt et "Kinderæg" til hver især.

Og Jesper nød det i fulde drag – han var midtpunktet. En utrolig dejlig oplevelse.

Om lørdagen ankom mor og far på besøg og så var der gaver igen. Jesper havde svært ved at forstå han nu igen havde fødselsdag – men sådan skulle det nu engang være. Vi havde en dejlig dag hvor vi lige efter middag tog til Herning for at vise mor mit nye arbejdssted, hvor hun den kommende onsdag ville komme og sælge dukketøj. Samtidig fik vi en dejlig tur rundt omkring Herning.

Om søndagen tog vi ned til Bolai og Kim, da Kim gerne ville hjælpe mig med mit militærstøj og udrustning. Der var meget som jeg ikke kendte til og havde brug for hjælp. Og så var det også klaret.

Søndag den 30/11 skulle jeg ud og bestå kontrol marchen i Hjemmeværnet. Vi skulle gå 15 km på højst 3 timer.

Jeg mødte op sammen med Kim og var klar og meget spændt på om jeg kunne klare det – det var trods alt længe siden jeg sidst havde haft militær støvler på.

De første 12 km gik uden problemer hvilket jeg var meget overrasket over – Kim "faldt af" efter ca. 10 km.

Men efter de 12 km begyndte vanskelighederne. Der skulle simpelthen kæmpes. Hvert skridt var en opgave i sig selv, og jeg bestemte mig for at lave små delmål, hvilket vil sige vejskilte, høje træer, sving o.s.v. og det var min "redning".

Jeg kom godt træt og slidt i mål – men en ting man ikke kunne tage fra mig var at jeg havde gennemført og det indenfor tidsgrænsen – på trods af at jeg var den ældste i gruppen.

Efter denne kontrolmarch var der møde i Hjemmeværnet i Skjern, hvor 3000 mandsstyrken var på diskussion.

Den 6. december skulle vi til julefrokost hos Reinholdt. Casper og Jesper blev passet af Majken, og jeg vil sige at vi som sædvanligt havde en kanon aften. Festen blev igen afholdt hos Klods Hans i Sdr. Felding og alle var i rigtig godt humør og så skulle der festes.

Weekenden efter var jeg til julefrokost hos Byggeriets IT som blev afholdt i Herning Kongrescenter, og også denne aften var en kanon fest. Jeg sov på hotel i Herning og næste morgen kl. 10.15 kunne jeg tage derfra og gå på juleindkøb. Jeg skulle have købt Atcharas julegave.

Hun havde længe ønsket sig en ny mobiltelefon, da den "gamle" var sendt til Mæø, og selvfølgelig skulle hun da have en ny. Og sådan blev det.

Ugen efter var jeg på Bornholm, for jeg ved ikke hvor mange gange, og denne gang for at opdatere en kunde til nyeste version. Dagen var meget lang og kl. 00.15 ankom jeg godt træet i Sdr. Felding igen – en dag med mange udfordringer måtte jeg erkende – men som jeg dog fik løst hen af vejen.

Selvom Atchara og jeg overhovedet ikke var klar til julen, måtte vi erkende at den kom os nærmere og nærmere.

Søndag den 21. december skulle vi hjem til mor og far til en lille julefrokost og samtidig skulle Casper og Jesper blive der på en miniferie.

Efter en kanon middag ankom Bolai og Kim omkring kl. 15.00 og så skulle vi til grænsen for at handle lidt ind.

Derefter gik turen mod Agerskov hvor vi skulle have vores aftensmad, selvom dette ikke var planlagt. Omkring kl. 20.00 kørte Atchara og jeg hjemad. Jeg skulle trods alt tidlig op næste morgen.

Om tirsdagen havde jeg et installationsbesøg i Esbjerg og derefter gik turen mod Skærbæk, hvor jeg skulle afhente Casper og Jesper – og de var slet ikke klar til at skulle med hjem, men efter kaffen kørte vi alle 3 mod Sdr. Felding.

Om aftenen skulle vi ud til Minna og Leo – vi have lidt julegaver der skulle afleveres, og samtidig have nogle med retur.

Sammen med vores julegave til Minna og Leo havde jeg skrevet en lille julehilsen, som jeg mente de fortjente. De havde gjort utroligt meget godt for Atchara og mig, og det fortjente nogle "søde ord" med på vejen.

Kære Minna og Leo

I ønskes alle sammen inkl. den samlede familie en rigtig glædelig jul.

Vi alle sammen Atchara, Casper, Jesper og ikke mindst undertegnede har Jer så meget at takke for, at de rigtige ord kan være svære at finde som kan dække for et "Tak for et godt venskab 2003".

I jer har vi "en Minna og Leo vi kan betro os til også i modgangstider", "en Minna og Leo der er utrolig søde og rare ved Casper og Jesper og gerne ofrer deres fritid på dem" og ikke mindst "en Minna og Leo som vi alle sammen holder utroligt meget af".

Gaverne i modtager fra os er nok ikke så direkte tiltænkt jer men jeres børnebørn. Det er altid dejligt når "Bedsteforældrene" har noget der er sjovt at lege med – selvom vi godt ved at det hos jer normalt ikke er noget problem – der er altid noget at foretage sig hos jer og så på en sjov måde – hold fast i dette.

Atchara og jeg håber I og jeres familie må få en rigtig glædelig jul og nyde den sammen og endnu engang takke jer for det år der næsten er gået.

P.S.

At have jer som forældre og svigerforældre må være en Guds gave.

Onsdag morgen den 24. december kunne vi ikke længere løbe fra det - for det var ved at være jul. Juletræet skulle pyntes og julenisserne op og hænge rundt omkring i stuen. Juletræet var igen i år en kæmpe skuffelse. Det var så grimt at jeg ikke fattede hvordan det var lykkedes mig at få fat i det grimteste overhovedet i hele Sdr. Felding og omegn.

Men pyt – det skulle trods alt pyntes. Casper og Jesper pyntede med stor iver og inden vi havde set os om – så det da nogenlunde anstændigt ud.

Og endelig blev det så aften og efter en rigtig god middag med dejlige møre engelske bøffer (6 stk for 503,- kr.) og mors risalamande, var vi klar til lidt dans omkring juletræet.

Herefter gik Casper og Jesper ombord i julegaverne. De skiftedes til at pakke en gave op og da det så var overstået var det Atcharas tur for endelig at jeg afsluttede aftenen med at åbne gaver. Alt i alt havde det været en god aften, og jeg tror alle var godt tilfreds med aftenens "høst".

Lørdag den 27. december skulle vi ned til Britta og Erik til julefrokost, hvor vi havde en forrygende eftermiddag. Masser af god mad og en hyggelig dag, hvor der som sædvanlig ikke manglede noget.

I dagene op til nytår havde vi besøg af rigtig mange thai drenge omkring 20 år og som havde lært Atchara og Noi at kende. De 2 af drengene kom fra Gammelager en gård mellem Kibæk og Sdr. Felding. Fælles for alle drengene var at de var udvekslingsstudenter og arbejdede ved landbruget og havde ophold i Danmark i 1 år. De hyggede sig og glædede sig utroligt meget ved at skulle spise rigtig thai mad igen. Og for en gangs skyld kunne jeg også kommunikere med dem – de var utrolig gode til engelsk.

Nytårsaften skulle vi holde nede ved Bolai og Kim hvor en af drengene gerne ville med os – og sådan gik det så. Vi havde en dejlig aften med masser af god mad, drikke og mange sjove indfald.

Fyrværkeriet forløb stille og roligt, og vi var kommet stille og roligt ind i det nye år.

STATISTIK

Jeg har nu været i følgende lande og hovedstæder og fløjet med følgende flyselskaber:

Antal gange	Land	Hovedstad
6	Norge	Oslo
2	Holland	Amsterdam
3	Sverige	Stockholm
1	Belgien	
1	Finnland	Helsinki
?	Tyskland	
1	Sovjetunionen	Moskva
1	Polen	
1	Grækenland	Athen
1	DDR	
1	Cuba	Havanna
2	Østrig	
3	Frankrig	Paris
1	Italien	
1	Spanien	Madrid
1	Jamaica	
3	England	London
1	USA-Florida	
1	Skotland	Edinburgh
1	Burma	
1	Monaco	Monaco
1	Paraguay	
5	Thailand	Bangkok
1	Argentina	
1	Indien	New Delhi
1	Estland	
1	Filippinerne	Manila
1	Lettland	
1	Brasilien	Brasilia
1	Litauen	
1	Schweiz	
1	Laos	Vientiane
(1)	Cambodia (grænsen)	
1	Grønland	Nuuk
1	Island	Reykjavik
35	Lande	19 hovedstæder

SAS, Mærsk, Cimbrer Air, Sterling, Thai Air, Britania Airlines, Varig, Aeroflot, Cubana Airlines, Fin Air, Lufthansa, British Airways Sunair, Air Greenland og Icelandair. og har sammenlagt ca. fløjet 214.535 km. (checket med diverse luftblade).